"לדורות"

סיפורי החיים של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור זיכרון השואה ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il.
אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: לונר
שם פרטי: תמר

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות דפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים. חובה למלא את השדות **המודגשים**.

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה איזנשר בלועזית EISENSCHER
שם נעורים:

שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה מרתה בלועזית MARTHA
מין: ז/[✓ נ]
תאריך לידה: 19 IX 1933

מקום לידה (ישוב, מחוז): צ׳רנוביץ, בוקובינה בלועזית CZERNOWITZ BUKOWINA
ארץ לידה: רומניה ROMANIA

שם פרטי של האב: אויגן - Eugen
שם פרטי ושם נעורים של האם: סופיה הוכמן

שם פרטי של ~~האישה~~/הבעל MORITZ LAWNER [illegible]
(האם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה?) לא
שם נעורים של האישה: —

מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): צ׳רנוביץ, בוקובינה בלועזית CZERNOWITZ BUKOWINA
ארץ המגורים: ROMANIA רומניה

השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: —
מקצוע לפני המלחמה: —
חבר בארגון או בתנועה: —

מקום מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): טרנסניסטריה: מוגילב, סקאזינץ, טיברוב

האם היית בגטאות? אילו ומתי? בצ׳רנוביץ - במה שנקרא ״גטו״ עד לטרנספורט הז׳ לטרנסניסטריה

האם היית במחנות? אילו ומתי? במוגילב גרנו בבתים פרטיים, אחרי שגרשו אותנו מן הקסרקטין שבהם היינו; בסקאזינץ זה היה מחנה של כמה קסרקטינים המוקפים בגדר תיל בטיברוב גרנו בבית נטוש אך היה תחום שמחוצה לו אסור היה לצאת

מקום השחרור: טיברוב
תאריך השחרור: ? IV 1944 ?

האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? לא
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לצ׳רנוביץ (תחת שלטון ברה״מ)

מקומות/מחנות בדרך לארץ ישראל: — לא
שנת העליה: 1950
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים) ״טרנסילבניה״ - בים,

אנא ספר/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי [illegible] ב-19/XI.33 בעיר צ'רנוביץ להורי: סופיה ואויגן איזנשר. גרנו בבית יחסית חדש, [illegible]-שאבי קנה מחסכונותיו מעבודה של 14 שנים בבנק, ברחוב קצר בשם פרופ' טיליה לוצה מס' 42 - רחוב שכיום הנו חלק מרח' פרשוטרובניקה (שמו הקודם היה סלובודקי). במשך רב שנותי הראשונות שהיתי בהשגחת אומנת שבאה מן הכפר כדי להרוויח כסף, או אצל דודתי וסבתי, כי שני הורי נהלו מסעדה, מכולת, ואח"כ עבדו שניהם כמנהלי חשבונות. לגן הלכתי רק שנה אחת בגיל 6. ב-1940 נכנסו הרוסים, הייתי צריך ללכת לכתה א' (הייתי רק בן 7) ולגן - לא התקבלתי, כי לא היה מקום.

אנא ספר/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנרט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כאשר מלאו לי 8 שנים, שוב התחלף השלטון. הפעם נכנסו לעירנו רומנים עם גרמנים. ראשית פעולתם היתה להוציא את כל נכבדי העדה אל מקום שומם וירו בכל עשירי. אח"כ נדרשנו לשאת מגן דוד צהוב, (למרות שכל ילד לא יהודי ידע היטב שאני יהודי!) כדי שנהיה הפקר לעלבונות, מכות וכד'. (שותפים לשוד היו הרבה מכרים רומנים שחמדו את הנכסים). למרות שאסור היה להעסיק יהודים, אבי קבל עבודה כמנהל חשבונות והתמורה היתה כסף ולחם, אך לא לזמן רב. אח"כ, בזמן של חגי תשרי, כמדומה לי בשבת שחל בה יום כפור, צוונו לעזוב את ביתנו ולעבור לגיטו שהוגדר בחלק התחתון של העיר. אספנו קצת מטלטלים ועם עגלה עברנו לבית לחדרה של אחות אמי ברח' שטיינגאסה. גרנו שם זמן קצר עם עוד כמה משפחות, כי שוב התחילו להוציא הלאה. שוב לא ידענו לאן. המשפחה טענה שרק מעטים חזרו למקום אחר. בהובלת שהגענו לקרון בהמון עם עוד כשלושים וכמה אנשים. היה מקום רק

לשבת. הלינו אותנו בבתים נטושים בליפקני-אוקניצה סמוך לדניאסטר. אח"כ (הטרנסניסטריה) אספה לנו לקסרקטין שכבר היו השרידים מן המחנה קיבניק העבירונו שבבסרביה (בית מולדובה). אחרי שהיה קצרה, ברחנו בעזרת חייל רומני ששוחד ע"י והתגוררנו בבתים פרטיים אצל יהודים ובעיקר אצל אוקראינים תמורת שכר דירה, לצורך כלכלתנו מכרנו כל פעם פריט לבוש אחר. בקיץ הועברנו ברגל עד למחנה [illegible], סקוזינץ ובסוף גורשנו הלאה עד לעיירה טיברה שעל הבוג. שם שהינו עם עוד חמש משפחות בחדר אחד, רעבנו, חלינו בטיפוס, אבא מת. אחרי שחצינו את הגבול, התחלנו לסרוג לאיכרות אוקראינות [illegible] תמורת רוכל באמצעות [illegible] וכך הצלחנו לשרוד עד לשחרור המחנה שהגיע ב-9 במאי 1944 התחלנו לחזור הביתה ברגל וב-12 בו' הגענו לפאתי העיר, ומכיון שהודענו לא ללכת בדרך הראשית כי המשטרה לא מרשה להכנס אל [illegible], נכנסנו דרך בית הקברות

אנא ספר/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/עליה):

בהגיענו לצ'רנוביץ, באנו לביתה של סבתי שנשארה חיה, אבל בודדת. התחלנו לטפל בה ואז אמי הלכה לביתנו לראות אם אפשר לחזור לשם. גרנו בו עד 1946 כשהתאפשר לאזרחי רומניה לעבור לחבל „מולדבה" [illegible] יהודי העיר עזבוה, גם אנו, אמי ואני, התחלנו לצאת. הגענו בגשם [illegible], לטימישוארה. כדי להתפרנס אמי סחרה בשוק עם "שולדר מאכער" אחרי (שהמשטרה ~~הקופסאות המעבד~~) ואני למדתי בבית ספר יהודי ואח"כ שנתיים וחצי בבי"ס מקצועי לבנות. גרנו אצל גויה שומרת שבת ואח"כ בחדר של בית שהיה שייך לארגון יהודי O.S.E. שהיה חדר הכביסה על הגג

אנא ספר/י על חייך בארץ
(ציוני דרך: לימודים/תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/דורות המשך וכו'):

ב-21 בדצמבר 1950, שבוע אחרי שקבלנו היתר לצאת מרומניה, הגענו לשער העליה. משם נשלחנו למחנה עולים בפרדס חנה (לא יכלו לשלחנו למעברה כי הייתי רק בת 17 ואמי, בת 55 - כלומר לא היה סיכוי להשיג עבודה). מכיון שמאוד רציתי ללמוד עברית, פקיד סוכנות נחמד בשם [illegible], שלח אותי לאולפן לעברית שנערך [illegible], בקיבוץ "[illegible]". אחרי 5 חודשים של לימוד אינטנסיבי ועבודה [illegible] חודש השתלמות בבית פועלי ההסתדרות, מצאתי עבודה בחברה בנקאות והובלה, אך בסוף מקום מגורים העברתי לבי"ס בכפר קדימה ...

המשך בדף אחר!!